

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – procedura inițiată de X

(Cauza C-318/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Directiva 79/7/CEE – Egalitate de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale – Asigurarea lucrătorilor în caz de accident – Cuantumul unei indemnizații forfetare pentru invaliditate permanentă – Calcul actuarial întemeiat pe speranța medie de viață în funcție de sexul beneficiarului indemnizației respective – Încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii)

(2014/C 395/20)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că, pentru calcularea unei prestații legale de securitate socială care urmează să se plătească în urma unui accident de muncă, se aplică drept criteriu actuarial diferența de speranță de viață dintre bărbați și femei, în cazul în care prin aplicarea acestui criteriu despăgubirea unică ce urmează să se plătească în temeiul prestației menționate unui bărbat este mai redusă decât despăgubirea de care ar beneficia o femeie de aceeași vârstă, care se află într-o situație similară.
- 2) Incumbă instanței de trimitere sarcina de a aprecia dacă sunt îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii statului membru. De asemenea, în ceea ce privește problema dacă reglementarea națională în discuție în litigiul principal constituie o încălcare „suficient de gravă” a dreptului Uniunii, această instanță va trebui să țină seama printre altele de faptul că până în prezent Curtea nu s-a pronunțat cu privire la legalitatea luării în considerare a unui criteriu întemeiat pe speranța medie de viață în funcție de sex pentru stabilirea unei prestații plătite în temeiul unui regim legal de securitate socială care intră în domeniul de aplicare al Directivei 79/7. Instanța de trimitere va trebui totodată să țină seama de posibilitatea acordată statelor membre de legiuitorul Uniunii, care s-a manifestat la articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii, precum și la articolul 9 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă. Instanța menționată va trebui, în plus, să ia în considerare faptul că, la 1 martie 2011, Curtea a statuat (C-236/09, EU:C:2011:100) că prima dintre dispozițiile menționate este nevalidă, întrucât încalcă principiul egalității de tratament între bărbați și femei.

⁽¹⁾ JO C 233, 10.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 4 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Burgo Group SpA/Illochroma SA, în lichidare, Jérôme Theetten, în calitate de lichidator al societății Illochroma SA

(Cauza C-327/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Proceduri de insolvență – Noțiunea „sediului” – Grup de societăți – Sediul – Dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență – Criterii – Persoană abilitată să solicite deschiderea unei proceduri secundare de insolvență)

(2014/C 395/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Burgo Group SpA

Pârâtă: Illochroma SA, în lichidare, Jérôme Theetten, în calitate de lichidator al societății Illochroma SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că, în cadrul intrării în lichidare a unei societăți într-un alt stat membru decât cel în care are sediul social, această societate poate face de asemenea obiectul unei proceduri secundare de insolvență în celălalt stat membru în care aceasta are sediul social și dispune de personalitate juridică.
- 2) Articolul 29 litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie interpretat în sensul că problema stabilirii persoanei sau a autorității abilitate să solicite deschiderea unei proceduri secundare de insolvență trebuie apreciată în temeiul dreptului național al statului membru pe teritoriul căruia se solicită deschiderea acestei proceduri. Dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență nu poate fi totuși limitat doar la creditorii care au domiciliul sau sediul social în statul membru pe teritoriul căruia se află sediul în discuție sau doar la creditorii a căror creanță a luat naștere din exploatarea acestui sediu.
- 3) Regulamentul nr. 1346/2000 trebuie interpretat în sensul că, întrucât procedura principală de insolvență este o procedură de lichidare, luarea în considerare a unor criterii de oportunitate de către instanța sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvență este o problemă de drept național al statului membru pe teritoriul căruia se solicită deschiderea acestei proceduri. Statele membre, atunci când stabilesc condițiile pentru deschiderea unei astfel de proceduri, trebuie totuși să respecte dreptul Uniunii și în special principiile generale ale acestuia, precum și dispozițiile Regulamentului nr. 1346/2000.

(¹) JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 4 septembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-351/13) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 1999/74/CE – Articolul 3 și articolul 5 alineatul (2) – Creșterea găinilor ouătoare – Cotețe neîmbunătățite – Interzicere – Creșterea găinilor ouătoare în cotețe neconforme cu cerințele rezultate din această directivă]

(2014/C 395/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marcoulli și B. Schima, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: I.-K. Chalkias, E. Leftheriotou și M. Tassopoulou, agenți)